

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

בפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

המבקש
(התובע)

יובל דמול

נגד

המשיבים
(הנתבעים)

1. יואב יצחק
2. עיתונות זהב בע"מ

2

החלטה

3

רקע וטענות הצדדים

1. בפניי בקשת המבקש, עו"ד יובל דמול, למתן צו עשה זמני המורה למשיבים – מר יואב יצחק ועיתונות זהב בע"מ – להסיר את הפרסום המכפיש הנוגע למבקש שפורסם באתר האינטרנט של המשיבים News1, ביום 3.12.16, עד לביטול התביעה שהוגשה על ידו בד בבד עם הגשת הבקשה; וכן להורות למשיבים לפרסם באורח גלוי ונגיש העתק מכתבי התביעה שהוגשו ע"י המבקש בגין הפרסום ובגין פרסום קודם.
2. מושא התביעה שהוגשה ע"י המבקש והבקשה למתן צו עשה זמני, הינה כתבה שפורסמה, כאמור, ביום 3.12.16, באתר האינטרנט News1 (להלן: "הכתבה" ו"האתר" בהתאמה), אשר המשיב 1 הוא עורכו ובעליו, והמשיבה 2 הינה החברה באמצעותה הוא פועל.
3. ברקע הדברים, כתבה קודמת שפורסמה באתר בעניינו של המבקש, ביום 5.11.16, אשר כללה, לטענת המבקש, דברי לשון הרע שקריים אודותיו, ואשר בעקבותיה, ביום 9.11.16, הגיש המבקש לבית משפט זה תביעת לשון הרע נגד המשיבים (תא 23249/11/16).
4. לטענת המבקש, בעקבות התביעה שהגיש, ביום 3.12.16, פרסם המשיב אודותיו באתר כתבה נוספת, שכותרתה "עו"ד יובל דמול פעל בניגוד עניינים. היטה הליך בורות לקבוצת רובינסון".
5. לטענת המבקש, הכתבה כולה מהווה הסתה חמורה נגדו ומוציאה דיבתו רעה וכל מטרתה לפגוע בשמו הטוב, במוניטין שלו ובמשלח ידו.

24

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

6. במסגרת הכתבה נטען, כי המבקש, אשר שימש בזמנים הרלוונטיים כיועצה המשפטית של המועצה המקומית באר יעקב ומוצג בכתבה כמי שייצגה בהליך בוררות שהתנהל בין חברת מילומור-לנדקו למועצה המקומית באר יעקב, היטה את הליך הבוררות, בין היתר בכך שנמנע מלהעיד בהליך, מקום בו היתה עדותו קריטית, וכאשר הימנעות זו היתה תמוהה וזכתה לביקורת הבורר, והביאה הלכה למעשה לקבלת התביעה. זאת עשה המבקש, עפ"י הנטען בכתבה, בזדון, תוך ניגוד עניינים ומתוך רצון לחפות על מעשים פליליים. עוד נטען בכתבה, כי המבקש היה מודע ואף מעורב לכאורה ביחסי שוחד פליליים בהם קשור גם ראש המועצה המקומית באר יעקב וגורמים נוספים.
7. בין היתר, נכתבו בכתבה הדברים הבאים, אשר לטענת המבקש מהווים הוצאת דיבה אסורה:
- "בהיעדר עדותו של דמול, נאלץ הבורר אורי גורן בחודש נובמבר 2016 להוציא פסק ביניים המקבל בעיקרה את תביעת מילומור-לנדקו נגד מועצת באר יעקב, ולחייב את המועצה לשלם. הגה כי כן: דמול שפעל יחד עם ראש המועצה ניסים גוזלן, היטה את הכף לטובת התובעות".
- "עו"ד דמול פעל כאמור תוך ניגוד עניינים ויחסי שוחד פליליים וחמורים. הוא נהג כך תמורת שכר טרחה ו/או שלמונים וכן נוכח מאמציו למנוע חשיפת מעשיהם הפליליים של גורמים שונים, ובהם ראש המועצה והוא עצמו. פתיחת ספריו וכן המידע על אודות רכוש שצבר, יביאו קרוב לודאי, לחקר האמת. להלן עיקרם:
- עו"ד דמול ייצג את האינטרסים של איש העסקים אבי כלף, הבעלים של חברת ג.מ.א., ביחסיו עם מועצת באר יעקב – שדרשה מ-ג.מ.א. תשלומים בסך של 17 מיליון ש"ח בגין היטלי פיתוח. למרות חלוף השנים, חיובים אלה טרם הוסדרו כדבעי".
- "עו"ד דמול ניהל מערכת קשרים עניפה וסבוכה עם ראש המועצה המקומית באר יעקב, ניסים גוזלן, במקביל ליחסים הסבוכים והבעייתיים של גוזלן עם איש העסקים פרדי רובינסון. דמול נחשף ליחסי השוחד בין השניים. עדותו בהליך הבוררות נדרשה כדי להאיר את אותם יחסים, ולהביא לדחיית תביעת מילומור-רובינסון, ולו על מנת שלא יצאו חוטאים נשכרים".
- "עו"ד דמול נמנע באופן זדוני מזימונו העצמי למתן עדות בהליך הבוררות. היה זה צעד מכוון שנעשה בכוונת מכוון – במטרה להטות את הדין ואת תוצאת הליך הבוררות לטובת מילומור-לנדקו בכלל ולטובת פרדי רובינסון בפרט. אם אכן תתבצע חקירה משטרתית רצינית ומעמיקה, כפי שנדרש הדבר נוכח החשדות החמורים,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 ייאלצו חוקרי המשטרה לחקור היטב את יחסי השוחד במיוחד במשולש: גוזלך-
2 רובינסון-דמול".
3
4 "כאמור אלה רק חלק מניגודי העניינים, שחייבו את עו"ד דמול להישמר מפעילות
5 אסורה. למרות זאת, עו"ד דמול בחר לפרט בדרך שהיטיבה עם מילומור-לנדקו ואיש
6 העסקים רובינסון בפרט. על חשבון תושבי באר יעקב".
7
8 .8. במסגרת בקשתו לצו עשה זמני, כאמור, טען המבקש כי הדברים שקריים לחלוטין ומהווים
9 לשון הרע חמורה ואסורה.
10
11 .9. המבקש הטעים, כי פרסום הדברים גרם וגורם לו נזקים עצומים, בהתחשב במשלח ידו
12 כעורך דין. זאת, בעוד למשיב אין כל הגנה מקום בו פרסם דברים שקריים, ואף לא ייגרם לו
13 (למשיב) כל נזק כתוצאה מהסרת הפרסום.
14
15 .10. לפיכך, טען המבקש כי מאזן הנוחות נוטה באופן ברור ומובהק לטובתו, ועתר לקבלת
16 הבקשה.
17
18 .11. בתגובה לבקשה, טען המשיב כי המבקש מנסה להליך עליו אימים באמצעות הגשת תביעות
19 הפחדה, וזאת בניסיון לעצור את הפרסומים שחשפו עבירות פליליות חמורות לכאורה תוך
20 מעורבות של אנשי ציבור, ובהם המבקש עצמו.
21
22 .12. המשיבים טענו, כי בשלב זה אין באפשרותם להגיש מסמכים ו/או ראיות מטעמים מובנים
23 של חסינות, ואולם, כך טענו, חלק מהמידע שאותו חשפו מצוי בידי המשטרה וזו מנהלת
24 חקירה סמויה (מסמכים נאספו, מידע נאסף מכמה מקורות); חלק מהמידע מצוי בבדיקה
25 שנפתחה ע"י מבקר המדינה; וחלקו נמצא בידי החשב המלווה שמונה למועצה המקומית
26 באר יעקב.
27
28 .13. המשיבים הוסיפו וטענו, כי קביעותיו של הבורר אינן מותרות מקום לספק כי הימנעות
29 המבקש מלהעיד בהליך הבוררות הינה בעייתית, והיטתה הלכה למעשה את הכף לטובת
30 קבלת התביעה נגד המועצה המקומית.
31
32 .14. המשיבים הצביעו על שורה של ניגודי עניינים, לטענתם, בהתנהלות המבקש, והוסיפו את
33 המסקנה המתבקשת לטעמם לפיה מניעים זרים ופסולים הם שעמדו בבסיס הימנעות
34 המבקש מלהעיד בהליך הבוררות.
35
36 .15. המשיבים עמדו על כך שהכתבה עסקה בעניינים שיש בהם עניין ציבורי ראשון במעלה,
37 משמדובר במעשי שחיתות המיוחסים לאנשי ציבור, וכי מטעם זה קיים אינטרס ציבורי
38 מובהק בפרסומם.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500-12 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
- 2 16. עוד הוסיפו המשיבים וטענו, כי עפ"י ההלכה הפסוקה אין כל בסיס למתן צו זמני כמבוקש,
- 3 וזאת בשל החשיבות שיש לייחס לעקרון העל של חופש הביטוי.
- 4
- 5 17. המשיבים הדגישו כי המשיב הסתמך על מקורות מהימנים ורציניים ונקט באמצעים
- 6 סבירים לשם אימות העובדות, והוא מאמין בנכונותן. לפיכך, עומדות לו ההגנות הקבועות
- 7 בחוק, ובכלל זאת הגנת אמת בפרסום, הבעת דעה בתום לב, חובתו כלפי קוראיו והציבור
- 8 לפרסם הכתבה, והבעת דעה על התנהגותו של המבקש כבא כוחו של בעל דין ציבורי.
- 9
- 10 18. בתשובתו לתגובה, עמד המבקש על כך שהמשיב לא הביא כל בדל של ראייה שתבסס את
- 11 השמצותיו האיומות, ומשכך יש להיעתר לבקשה.
- 12
- 13 19. המבקש טען, כי התנהלות המשיב הינה חוזרת על עצמה, והפנה לדברים שכתב אודות
- 14 המשיב עיתונאי אחר, במסגרתם מתח ביקורת על התנהלותו של המשיב ועל פרסומים לא
- 15 אחראיים ולא מקצועיים שביצע בעניינו של תני"צ אפרים ברכה ז"ל.
- 16
- 17 לטענת המבקש, אף בעניינו נהג המשיב בצורה דומה.
- 18
- 19 המבקש הדגיש כי התנהלותו של המשיב כלפיו חמורה שבעתיים, בהיותו שומר סף של
- 20 רשות מקומית הפועל ללא מורא להגנתה, כאשר התנהלות המשיב מנסה להלך עליו אימים
- 21 בתפקידו כשומר סף, להחלישו ואף לסלקו מתפקידו.
- 22
- 23 20. המבקש חזר והדגיש כי הפרסומים הם שקריים ולא הובאה כל ראייה לבססם, וטען כי
- 24 המשיב אינו עומד בדרישות שנקבעו בפסיקה להתקיימותן של ההגנות הקבועות בחוק. כך,
- 25 למשל, הפנה המבקש, כי המשיב כלל לא פנה לקבל את תגובתו טרם הפרסום, כאשר עפ"י
- 26 ההלכה הפסוקה קבלת התייחסות הנפגע היא תנאי להתקיימות הגנת "העיתונאות
- 27 האחראית".
- 28
- 29 21. בדיון שהתקיים בפניי, חזרו הצדדים על עיקר טענותיהם.
- 30
- 31 22. בחקירתו הנגדית, עמד המבקש על כך שפעל בהליכים משפטיים שונים להגנה על ענייני
- 32 המועצה המקומית. המבקש הבהיר, כי תמך בהליך בוררות מול חברת מילומור, שכן היא
- 33 משמשת כקבלן בתכנית משמעותית במועצה, והיה אינטרס לקדם את ההליך מולה על מנת
- 34 שעבודות הפיתוח לא ייפגעו ולא יעוכב אכלוסן של עשרות ומאות יחידות דיור.
- 35
- 36 המבקש הכחיש כי ידוע לו כי פרדי רובינסון הוא חבר של ראש המועצה המקומית באר
- 37 יעקב, מר ניסים גוזלן.
- 38

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 23. המבקש עמד על כך שלא זומן לחקירה במשטרה ו/או לבדיקה בפני מבקר המדינה ו/או
2 לבירור בפני החשב המלווה, ולא ידוע לו כי מתקיימת כל חקירה ו/או בדיקה כאמור.
3
- 4 24. בחקירתו הנגדית, טען המשיב כי ביצע את הפרסומים אודות המבקש "בהסתמך על עדויות
5 של אנשים, על מידע רב מאוד שהובא בפני" (עמ' 4 לפרוטוקול ש' 15-16), והוסיף וטען כי
6 "יש לי עדויות ומידע שמבססות את טענת השוחד בין דמול ולמועצה וגוזלן" (שם, ש' 18).
7 לשאלה מדוע לא צירף עדויות אלו השיב כי עפ"י עצה משפטית שקיבל, בשלב הבקשה אין
8 מקום להגשת אותן ראיות.
9
- 10 המשיב חזר והדגיש שלא יחשוף את מקורותיו ולא ייתן אינפורמציה לגביהם.
11
- 12 25. בסיכומיו חזר המבקש על טענותיו והדגיש כי ה"ראייה" היחידה שהובאה ע"י המשיב
13 לאמיתות פרסומים הינה פסק הביניים שנתן הבורר, אשר כל המעיין בו מבין כי אין בו את
14 מה שטוען המשיב. המבקש טען, כי הוא פונה להגנת בית המשפט כשומר סף, על מנת למנוע
15 פגיעה בתפקודו, והדגיש כי לא ניתנה לו אפילו ההזדמנות להגיב לדברים.
16
- 17 26. בסיכומים מטעמו, הטעים ב"כ המשיב כי הצו המבוקש הוא קיצוני, וכי מדובר בכלי
18 תקשורת בעל מוניטין כחושף שחיתויות. ב"כ המשיב הדגיש את הבעייתיות הקיימת בשל
19 חוסר היכולת של המשיב לחשוף את מקורותיו, אך הבהיר, כי בהחלט ייתכן ובמהלך ניהול
20 ההליך, ועם התקדמות החקירה המשטרתית (שבשלב זה הינה חקירה סמויה, לטענת
21 המשיב), ניתן יהיה לחשוף חלק מן הראיות.

דיון והכרעה

- 22
- 23 27. השאלה המונחת בפני מעוררת, שוב וביתר שאת, את המתח הקיים בין חופש הביטוי
24 וחופש העיתונות מחד, ובין זכותו של האדם לשם טוב מאידך.
25
- 26 28. אין צריך לומר, כי שני הערכים המתנגשים הם ערכים חשובים וראשונים במעלה, ובנסיבות
27 ענייננו, לכל אחד מהם עוצמה מיוחדת.
28
- 29 מחד, ניצב חופש הביטוי, המהווה עקרון יסוד בשיטתנו המשפטית, כשלעצמו, ובהיותו
30 הבסיס לחופש העיתונות, שהיא מנשמת אפה של הדמוקרטיה. לא זו בלבד, אלא שעפ"י
31 הנטען מדובר בעשייה עיתונאית בדרגת חשיבות גבוהה יותר, בהיותה, עפ"י הנטען, עבודת
32 תחקיר רצינית העוסקת בנושאים בעלי חשיבות ציבורית רבה, ויש בה כדי לחשוף מעשי
33 שחיתות ציבורית.
34
- 35 אין צריך לומר, כי בשיטתנו המשפטית והציבורית, אף שתפקידה של המשטרה הוא לחקור
36 פרשיות פליליות, לא פעם העיתונות היא זו אשר חושפת, באמצעות עבודת תחקיר רצינית

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 ויסודית, מעשים ופרשיות אשר נחקרים לאחר מכן ע"י המשטרה ולא אחת מסתיימים
2 בהליך פלילי.
3
- 4 החשיבות העילאית שיש, אפוא, בחופש הביטוי של העיתונאי ובקיומה של תקשורת חופשית
5 שתפעל ללא מורא, הנה ברורה.
6
- 7 מאידך, עומדת זכותו של המבקש לשם טוב, שאף היא ראויה להגנה, ואף לפגיעה בה יש,
8 בענייננו, היבטי חומרה מיוחדים, משמדובר במשיב שהוא עורך דין, שעסק בזמנים
9 הרלוונטיים בתפקידו כיועץ משפטי של רשות מקומית, שהוא שומר סף, ואשר שמו הטוב
10 הוא, כנטען, מנכסיו המקודשים ביותר והבסיס לפרנסתו.
11
- 12 אין ולא יכולה להיות מחלוקת, כי הדברים שפרסם המשיב אודות המבקש הינם דברים
13 חמורים, קיצוניים בחומרתם, אשר יש בהם בברור משום פרסום לשון הרע משעלולים הם,
14 ללא צל של ספק, להשפילו בעיני הבריות ולעשותו מטרר לבוז או ללעג מצידם, וכמובן אף
15 לפגוע במשרתו ובמשלח ידו.
16
- 17 29. בקשת המבקש למתן צו עשה זמני טומנת בחובה פגיעה ממשית בחופש הביטוי ובחופש
18 העיתונות, בבקשה להסיר פרסום עיתונאי שכבר נעשה ברשת האינטרנט.
19
- 20 הגם שמדובר בצו עשה להסרת פרסום שכבר נעשה, היא כוללת בחובה גם מניעת פרסום
21 עתידי, שכן הפרסום באינטרנט עדיין זמין לקוראי האתר ולמנוייו.
22
- 23 30. בנסיבות אלו, ועל אף ההבדלים המסויימים שקיימים בין ענייננו לבין המקרה הטיפוסי
24 שעניינו פרסום מוקדם, סברתי כי הכללים שנקבעו בפסיקה ביחס למתן צו מניעה זמני
25 לפרסום כתבה ו/או תחקיר שנטען כי הם מהווים לשון הרע, והאיזונים שנקבעו אגב כך בין
26 הערכים המתנגשים, יפים לעניינו, ואף מקל וחומר.
27
- 28 זאת, הן מאחר וצו העשה הוא סעד דרסטי יותר מצו המניעה, והן מאחר והעובדה
29 שהפרסום כבר בוצעה, מקהה, להשקפתי, את המשך הפגיעה במבקש, במובן זה, שלהבדיל
30 ממקרה בו מתבקש צו המניעה לפני שבוצע הפרסום לראשונה, בענייננו, כאמור, הדברים
31 כבר פורסמו כך שככל שהיה בהם כדי לפגוע בשמו הטוב של המבקש, הדבר כבר נעשה.
32
- 33 31. כפי שנקבע בפסיקה, בהקשרים שונים, מניעת פרסום פוגעת בזכות החוקתית לחופש
34 הביטוי שהיא נשמת אפו של כל משטר דמוקרטי. לכן עליה לעמוד במבחנים החוקתיים
35 שנקבעו להגבלת חופש הביטוי והיא תתאפשר רק בהתקיים ודאות קרובה לפגיעה ממשית
36 באינטרס מוגן (ראו ע"א 409/13 שידורי קשת בע"מ נ' שמעון קופר (11.4.13)), בפסק דינה
37 של כבי השופטת א' חיות, על הפסיקה הנזכרת (שם).
38

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500-12 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 32. ונזכור ונזכיר, כי מצויים אנו בבקשה למתן סעד זמני, טרם הוכחה אחריותו של המשיב
2 בלשון הרע.
3
- 4 33. ההלכה המנחה בסוגייה נקבעה כבר בע"א 214/89 **אבנרי ואח' נ' שפירא ואח'**, פ"ד מג(3),
5 840 (להלן: **פרשת אבנרי נ' שפירא**), אשר אף שלאחר חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם
6 וחירותו, נשמעו קולות כי יכול ויש מקום להרהר בה, הרי שבית המשפט העליון בחר שלא
7 לסטות ממנה, ולפיכך היא עומדת על מכונה ומחייבת עד היום (ראו לעניין זה גם רע"א
8 10771/04 **רשת תקשורת והפקות (1992) נ' פרופ' אטינגר**, פ"ד נט(3), 308 (להלן: **פרשת**
9 **רשת נ' אטינגר**); רע"א 1978/12 **של פרוייקטים שיקומיים בע"מ נ' ידיעות אחרונות**
10 . (7.3.12)).
- 11 באותה פרשה עמד בית המשפט העליון על החשיבות העליונה של עקרון חופש הביטוי, ועל
12 העובדה שצו מניעה המבקש מראש, ובטרם התבררה שאלת האחריות, למנוע פרסום שיש
13 בו עניין ציבורי, הינו סעד דרסטי אשר יינתן רק במקרים חריגים ביותר.
- 14 כך נפסק, כי ככלל, אין להיעתר לבקשות למניעת פרסום בשלב המקדמי, שכן בשלב זה –
15 שבו טרם הוכרעה אחריות הנתבע לפרסום לשון הרע – ידם של חופש הביטוי והטעמים
16 העומדים ביסודו על העליונה, וזאת אלא אם כן משתכנע בית המשפט כי אין לנתבע הגנה
17 כלשהי והגנתו היא הגנת סרק.
- 18 יפים לעניין דברי כב' השופט (כתוארו אז) ברק באותה פרשה:
- 19 "הזכות לחופש הביטוי היא זכות יסוד בשיטתנו. משקלה ניכר. כל עוד לא הוכרעה
20 שאלת האחריות בגין לשון הרע, ידה על העליונה כנגד הזכות לשם הטוב. כל עוד
21 הפרסום אינו אסור, יש ליתן לו את מלוא החופש. מכאן, שאין להגביל את חופש
22 הביטוי בדרך של ציווי לשעה, ובלבד שהנתבע מעלה טענה, שאינה טענת סרק, כי
23 בידו להגן על הפירסום. אכן, קיים הבדל מהותי בין השלב שבו הוכרעה אחריות של
24 המפרסם לבין השלב שבו טרם הוכרעה אחריותו.
25 ...
- 26 מתן ציווי לשעה בשלב זה יהווה מניעה מוקדמת (prior restraint) של חופש
27 הביטוי, ומכך יש להימנע ככל האפשר"
- 28 (וראו בעניין זה גם ב**פרשת רשת נ' אטינגר**, בפסקה 6 לפסק הדין).
- 29 34. ב**פרשת אבנרי נ' שפירא** נקבעו למעשה שני חריגים לכלל בדבר אי מניעת פרסום. הראשון
30 הוא כאשר מוכח כי הגנת הנתבע היא הגנת סרק, והשני הוא כאשר אין מדובר בפרסום שיש
31 בו עניין ציבורי.
32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500-12 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 בענייננו, לא טען המבקש כי מדובר בפרסום שאין בו עניין ציבורי, וספק אם יכול היה לטעון
2 זאת. כזכור, המבקש שימש משך שנים יועצה המשפטי של רשות מקומית, וככזה,
3 להשקפתי, מהווה הוא דמות ציבורית, לפחות במידת מה, הגם שאין הוא נבחר ציבור.
4 לפיכך, פרסום המייחס לו עבירות שוחד היא פרסום בעל עניין מובהק לציבור, לא כל שכן
5 כאשר מעורב בעניין, על פי הנטען, גם ראש הרשות המקומית עצמו.
6
- 7 35. המבקש ריכז טיעונו בכך שלמשיב אין כל הגנה, משלא הוצגה כל ראיה שתבסס, ולו
8 בדוחק, את ההאשמות החמורות שהטיח בו המשיב במסגרת הפרסום.
9
- 10 36. ואולם, ההלכה הפסוקה, החל בפרשת **אבנרי נ' שפירא** והמשך בפסקי דין רבים שבאו
11 לאחריה בערכאות השונות, קבעה רף גבוה מאוד לנטל המוטל על התובע, המבקש כבר לעת
12 הגשת התביעה ובטרם התבררה שאלת האחריות, צו מניעה הטומן בחובו פגיעה בחופש
13 הביטוי ובחופש העיתונות.
14
- 15 כך, נפסק, כאמור, כי הנטל על התובע לא רק להוכיח כי קיימת לו עילה לכאורה (כמקובל
16 בבקשות לצווים זמניים דרך כלל), אלא גם לשלול למעשה את הגנת הנתבע.
17
- 18 כך קבע כב' השופט ברק בפרשת **אבנרי נ' שפירא** :
19
- 18 "אין זה מספיק שהתובע טוען בשלב זה, כי יש לו סיכוי להצליח בתביעתו, או אף
19 סיכוי ממשי לכך. עליו להראות, כי לכאורה אין לו לנתבע הגנה של ממש, וכי הוא
20 מציג טענת סרק. בכך הוא יקדם את עניינו למצב הדברים שבו הוכרעה כבר
21 האחריות בגין לשון הרע, ובכך הוא יצדיק מתן הציווי אף בטרם הכרעה".
22
- 23 בצד זאת, קבע בית המשפט כי אין די בכך שהנתבע מצהיר כי הוא נהנה מהגנה זו או אחרת,
24 אלא שעל בית המשפט לוודא כי אכן יש להגנתו אחיזה בחומר שבפניו :
25
- 26 "ההכרעה בשאלה, אם יש לו לנתבע הגנה אם לאו, ואם טיב הפרסום מצדיק מתן
27 ציווי לשעה, תיעשה עלפי החומר המצוי לפני בית המשפט. אל לו לבית המשפט
28 לקבל את הצהרתו של הנתבע, כי יש לו הגנה, ללא כל הרהור. על בית המשפט
29 לבדוק, אם הגנה זו מעוגנת בחומר המצוי לפני בית המשפט. ייתכן שעיון בחומר זה
30 מגלה, כי הטענה בדבר קיום הגנה כדין אינה אלא טענת סרק. ...
31 לא די בעצם הצהרתו של המערער, כי עומדת לו הגנה כנגד אחריות ללשון הרע. בית
32 המשפט צריך להשתכנע, כי הטענה אינה טענת סרק".
- 33 בפרשת **אבנרי נ' שפירא**, הגיע בית המשפט העליון למסקנה כי הדברים שפרס הנתבע
34 בתצהירו בפני הערכאה הראשונה – במסגרתו הצהיר כי ערך תחקיר מעמיק, בדק מסמכים
35 וראיין עדים רבים, כי דבריו הם אמת וכי אם תוגש נגדו תביעה הוא יוכיח את אמיתותם –

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 כדברים שבהם די והותר כדי להראות, בשלב הזה של הדיון, כי טענותיו של הנתבע אינן
2 טענות סרק, וכי יש להכריע באחריות האזרחית לגופה (ראו שם, בפסקה 37 לפסק הדין).
- 3 37. ההלכה כי צו המניעה יינתן אך ורק מקום בו ברור כי הגנת הנתבע היא הגנת סרק, נשנתה
4 במספר רב של פסקי דין.
- 5 כך, בפרשת **רשת נ' אטינגר** נפסק, מפי כב' השופטת (כתוארה אז) בייניש, כי "על פי הכללים
6 הנקוטים בידינו, אין די בקביעת בית משפט קמא, שלפיה ההגנה שתעמוד למבקשים
7 בתביעת לשון הרע היא "רעועה" כדי להטות את הכף לטובת המשיב ולהצדיק מתן צו
8 מניעה זמני כנגד שידור הכתבה" (שם, בפסקה 5 לפסק הדין).
- 9 לשון אחר, עפ"י ההלכה המחייבת של בית המשפט העליון, בשלב מקדמי זה די גם בקיומה
10 של הגנה רעועה כדי לדחות את הבקשה למתן צו מניעה זמני, ובקשה כזו תתקבל רק מקום
11 בו הוכח כי מדובר בהגנת סרק ממש.
- 12 בהמשך הוסיפה כב' השופטת בייניש וקבעה:
- 13 "בניגוד לכללים הנקוטם בידינו באשר לאופן הערכת סיכויי התביעה בבקשות
14 "רגילות" לסעדים זמניים, הרי שבמקרה של צו למניעת פרסום נדרש מהמבקש רף
15 גבוה הרבה יותר. על המבקש להוכיח לא רק שהוא בעל סיכויים טובים לזכות
16 בתביעת לשון הרע שיגיש נגד המפרסם, אלא גם שהמפרסם לא יוכל להעלות
17 בתשובה לתביעה כל טענת הגנה של ממש. הקושי לעמוד בנטל זה אכן מוביל
18 למיעוט של מקרים שבהם יינתן צו מניעת פרסום, אך הן הקושי האמור הן תוצאתו
19 מבוססים על ערכי היסוד הטבועים בשיטתנו, ובמרכזם הצורך להגן על חופש
20 הביטוי".
- 21
- 22 ליישומה של הלכה זו ראו, בין היתר, תא 2146/05/13 **לוטן נ' ערוץ 10 בע"מ ואח'** (1.5.13);
23 תא 5977/04/16 **זאבי ואח' נ' שידורי קשת בע"מ ואח'** (7.4.16); תא (בש) 16710/04/13 **חצר**
24 **נצר ארועים בע"מ ואח' נ' אשרוב** (14.4.13); תא (תא) 56387/05/13 **בן יאיר נ' ערוץ 10**
25 **בע"מ** (29.5.14) ועוד.
26 ובקשר שונה מעט ראו גם בג"ץ 6126/94 **סנש נ' רשות השידור**, פ"ד נג (3), 817.
27
- 28 38. הנה כי כן, עפ"י הלכתו המחייבת של בית המשפט העליון, ככלל, לא יינתן צו מניעה זמני
29 שעניינו מניעת פרסום אלא מקום בו השתכנע בית המשפט כי אין כל בסיס להגנת המפרסם
30 והגנתו היא הגנת סרק.

מון הכלל אל הפרט

- 31
- 32 39. בענייננו, כאמור, לא פרס המשיב בשלב זה את מלוא הגנתו בפני בית המשפט.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
- 2 40. המשיב עמד על כך שהחלטת הביניים שניתנה ע"י הבורר מהווה עיגון משמעותי לטענותיו כי
- 3 המבקש נמנע ממתן עדות רלוונטית וחיונית, ובכך היטה את הכף לטובת התובעות נגד
- 4 המועצה המקומית.
- 5
- 6 41. עיינתי בפסק הבורר, והתרשמתי כי אכן קבע הבורר כי עדותו של המבקש היתה עדות
- 7 רלוונטית, וכי אי הבאתו לעדות ע"י המועצה יוצרת הנחה כי דבריו היו עלולים לפגוע
- 8 בגרסת המועצה ולהחלישה.
- 9
- 10 42. ואולם, מכאן ועד הקביעות הפסקניות שפסק המשיב במסגרת הכתבה המרחק רב. זאת, הן
- 11 מאחר והמבקש כלל לא ייצג את המועצה המקומית בבוררות כך שהחלטה על אי הבאתו
- 12 לעדות התקבלה ע"י ב"כ המועצה בהליך; הן מאחר והתרשמתי כי שיקול זה לא היה אלא
- 13 אחד משיקולים רבים עליהם ביסס הבורר את החלטתו; הן מכיוון שבהחלטת הבורר לא
- 14 ניתן למצוא זכר לטענות כי הדבר נעשה בכוונת מכוון וכיוצ"ב.
- 15
- 16 זאת ועוד, פסק הבורר כמובן אינו מתיימר לעסוק בכל יתר טענות המשיב אודות המבקש
- 17 לרבות לקבלת שלמונים, לניגוד עניינים ולמעורבות ביחסי שוחד.
- 18
- 19 43. לפיכך, לו היה פסק הבורר הבסיס היחיד להגנתו של המשיב, ספק אם ניתן היה לומר כי אין
- 20 מדובר בהגנת סרק.
- 21
- 22 44. ואולם, כאמור, המשיב הצהיר בפניי, כי ביסס את הדברים האמורים בכתבה על מגוון
- 23 מקורות, אשר הוא מבקש, בשלב זה, להימנע מחשיפתם.
- 24
- 25 המשיב עמד על כך כי קיימים מסמכים ועדים רבים המבססים את הטענות המיוחסות
- 26 למבקש, וכי אלו משמשים אף בסיס לבדיקות מבקר המדינה ולחקירה משטרתית סמויה.
- 27
- 28 המשיב עמד על כך שקיים קושי אמיתי ומהותי בחשיפת המקורות בשלב זה, ואולם, ייתכן
- 29 כי בהמשך ההליך, עם התפתחות החקירה המשטרתית והפיכתה לגלויה, ניתן יהיה לחשוף
- 30 חלק מן המסמכים והראיות.
- 31
- 32 45. בנסיבות אלו, ולאור ההעדפה הברורה שיש להעניק, עפ"י ההלכה הפסוקה המחייבת, בשלב
- 33 זה, לעקרון של חופש הביטוי וחופש העיתונות על פני הזכות לשם טוב, סבורני כי לא עלה
- 34 בידי המבקש לעמוד בנטל המוטל עליו על מנת להצדיק הוצאת צו למניעת הפרסום, ודין
- 35 בקשתו להידחות.
- 36
- 37 46. ודוק. כאמור, על פי ההלכה הפסוקה, על בית המשפט להתרשם כי קיימת לנתבע הגנה, ולו
- 38 הגנה כלשהי, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה למתן צו שימנע את הפרסום.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 כדבריה של כב' השופטת בייניש בפרשת רשת נ' אטינגר :
- 2 "אם סבור בית המשפט, בבוהנו בקשה לצו למניעת פרסום, כי ייתכן שלמפרסם
3 קיימת הגנה כלשהי, אזי האינטרס הציבורי נוטה לטובת המפרסם, ועל בית המשפט
4 לאפשר לו לפרסם ולשאת בתוצאות פרסומו".
- 5
- 6 47. בפרשת **אבנרי נ' שפירא** אף עמד כב' השופט ברק על כך שמטבע הדברים, הליכי ביניים
7 אינם מאפשרים הצגה מלאה של התשתית העובדתית, בין היתר, מאחר והם נעשים תחת
8 לחץ הנסיבות ואינם יוצרים מסגרת מתאימה לשיטת משפט הנותנת משקל נכבד לחופש
9 הביטוי (שם, בפסקה 28 לפסק הדין, בעמ' 868). לפיכך, בבוא בית המשפט לקבוע אם עלה
10 בידי הנתבע להציג הגנה, ולו רעועה ודחוקה, עליו לתת דעתו גם לכך, שבשל מהות ההליך
11 הזמני ומאפייניו, לעיתים לא מתאפשר לנתבע להציג את מלוא הגנתו בשלב זה.
- 12
- 13 48. דברים אלו מובילים להשקפתי למסקנה, כי גם מקום בו, מטעמים של חיסיון עיתונאי, אין
14 בידי המפרסם להציג, בשלב הבקשה לצו מניעה זמני, את הראיות שהיוו בסיס לפרסום,
15 עדיין אין די בכך כדי לקבוע כי הגנתו היא הגנת סרק, וזאת כל עוד מתרשם בית המשפט כי
16 קיים סיכוי סביר כי עם הבשלת ההליך יהיה בידי המפרסם להציג הגנה ראויה.
- 17
- 18 49. בענייננו, מאחר והמשיב, כאמור, חזר והבהיר והדגיש כי הטענות אותן העלה כלפי המבקש
19 במסגרת הכתבה מבוססות על עדים ומסמכים רבים, המצויים ונבדקים בחלקם בידי
20 הרשויות, ומאחר וקיים סיכוי סביר כי עם התקדמות ההליך יהיה בידי להציג לפחות חלק
21 ממסמכים אלו ובכך לבסס את הגנתו, הרי שלא ניתן לומר כי הוכח כי הגנתו היא הגנת
22 סרק.
- 23
- 24 50. בפרשת **אבנרי נ' שפירא**, קבע בית המשפט כי אין להטיל על הנתבע את הנטל להגיש לעיונו
25 של בית המשפט ושל התובע את הספר טרם הוכרעה האחריות בגין לשון הרע, תוך שקבע,
26 כי בשיטת משפט, המעניקה משקל כבד לחופש הביטוי, אין מחייבים אדם הנתבע במשפט
27 על לשון הרע ולהציג את יצירתו לבחינה מוקדמת לעיונו של התובע - בין במסגרת דיון
28 בציווי לשעה ובין במסגרת דיון לגילוי מסמכים - ואין מעמידים אותו במצב, שאם לא יעשה
29 כן, אחת דתו למחיקת הגנתו למתן צו לתמיד כנגדו.
- 30 להשקפתי, על אותו משקל, יש לומר, כי בשיטת משפט, המעניקה משקל כבד לחופש
31 הביטוי, אין מחייבים עיתונאי הנתבע במשפט על לשון הרע להציג את מקורותיו במסגרת
32 ההליך המקדמי, ואין מעמידים אותו במצב שאם לא יעשה כן, אחת דתו למחיקת הגנתו
33 ולהסרת הפרסום.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 51. בצד טענותיו כי המשיב לא הביא כל ראיה לביסוס אמיתות הפרסום המכפיש אודותיו,
2 הדגיש המבקש את העובדה – אשר אינה שנויה במחלוקת – כי המשיב כלל לא פנה אליו
3 טרם פרסום הכתבה על מנת לקבל את תגובתו.
4
5 אכן, עפ"י ההלכה הפסוקה, יש לדברים משמעות רבה, ולפחות בכל הקשור להגנת
6 העיתונאות האחראית, כפי שנקבעה בפרשת אילנה דיין (דנא 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה
7 דיין אורבך ואח' (18.9.14). ניתן משקל של ממש להתנהלות בתום לב של העיתונאי, ובכלל
8 זאת בראש ובראשונה מתן הזדמנות הוגנת לנפגע מהפרסום להגיב עליו.
9
10 ואולם, לא מצאתי כי יש בדברים אלו כדי לשלול מראש ומניה וביה את הגנתו של המשיב.
11
12 52. עוד יש להעיר, כי המבקש טען כי על בית המשפט להגן עליו כשומר סף של הרשות, ולסכל
13 התנהלות שנועדה לפגוע בו ולהצר את צעדיו. בהקשר זה, ביקש המבקש להפנות להחלטה
14 שניתנה בתא (עפ"י) 8171/12/10 פרץ נ' לוי ואח' (4.3.11), במסגרתה נעתר בית משפט השלום
15 בעפולה (כב' השופטת שאדן נאשף אבו אחמד) לבקשת המבקשת שם, מבקרת הפנים של
16 עיריית עפולה, להסיר פרסומים שפורסמו נגדה באתר האינטרנט של המשיבים, וזאת, בין
17 היתר, בהתחשב בהיותה של המבקשת שומרת סף, ובכך שככזו, פרסומים המייחסים לה
18 שחיתות, הנעשים מתוך כוונה להלך עליה אימים עלולים להצר את צעדיה.
19
20 53. מבלי להתייחס לעומקן של הנסיבות שנדונו באותו מקרה, אציין, כי נראה כי שיקול זה כבר
21 אינו רלוונטי בענייננו, מקום בו אין חולק כי המבקש כבר אינו משמש בתפקיד היועץ
22 המשפטי של המועצה המקומית באר יעקב מזה זמן מה ואף לא שימש בתפקיד זה במועד
23 פרסום הכתבות.
24
25 מכל מקום, אף לא סברתי כי יש בשיקול זה, אשר איני מקלה בו ראש, כדי להטות את הכף
26 לטובת מניעת הפרסום.
27
28 54. המבקש עתר לחייב את המשיב לפרסם את כתבי התביעה שהגיש נגדו, באורח גלוי ונגיש.
29 בעניין זה טען המבקש כי המשיב נוקט "סטנדרט כפול" מקום בו, בהליך שהתנהל בינו ובין
30 עיתון ידיעות אחרונות, טען כי היה על העיתון לפרסם את כתב התביעה שהגיש נגדו המשיב
31 באותו עניין (עא (תא) 2685/00 יצחק נ' מוזס ואח').
32
33 ברוח הדברים שנאמרו לעיל, ומאחר שסברתי כי חיוב המשיב לפרסם את כתב התביעה
34 מהווה התערבות משמעותית בשיקולי העריכה, שיש בה משום פגיעה קשה בחופש הביטוי,
35 לא כל שכן משמדובר בבקשה צו עשה זמני טרם נקבעה האחריות- מצאתי לדחות אף
36 בקשתו זו של המבקש.
37

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-12-16500 דמול נ' יצחק ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 מעבר לאמור אעיר, כי אין ללמוד מן ההליך אליו הפנה המבקש את מה שמבקש הוא ללמוד
2 ממנו, שכן שם עסק הדיון בשאלה האם מדובר היה ב"דיווח נכון והוגן" על ההליך המשפטי
3 שהתנהל, על כתבי הטענות שהוגשו בו.
4
- 5 55. אין לכחד, כי התוצאה אליה הגעתי אינה פשוטה, ומודעת אני לכך שיכול ותהא בה פגיעה
6 אנושה במבקש, אשר ייתכן ויסתבר בדיעבד כי היתה בלתי מוצדקת, ופיצוי כספי לא יהא בו
7 די כדי לרפאה.
8
- 9 ואולם, כפי שנפסק לא אחת, זהו המחיר שאנו משלמים כחברה על מתן משקל עדיף ומכריע
10 בשלב זה לחופש הביטוי ולחופש העיתונות, על פני זכותו של אדם לשם טוב.
11
- 12 יפים לעניין דברי כב' השופטת בייניש בפרשת רשת נ' אטינגר :
13 "אין ספק כי ההגנה שאנו רואים ליתן לחופש הביטוי גובה מחיר. המחיר הוא
14 הפגיעה שעלולה להיגרם – לעיתים גם באופן בלתי מוצדק – לשם הטוב של האדם.
15 זוהי התוצאה הבלתי נמנעת מסדרי העדיפות הערכיים שנהוגים בשיטתנו שלפיהם
16 בדרך כלל אין ליתן צו למניעה פרסום מראש גם כאשר הפרסום הוא פוגעני...
17 התרופה שתימצא למשיב, אם יוכיח את הפגיעה שנגרמה לו, תוכל להיות בסעד
18 הפיצויים או בסעדים האחרים הנהוגים בתביעות לשון הרע כגון למשל קבלת פסק
19 דין הצהרתי לטובתו או פרסום מתקן (ראו רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף [9], בעמ'
20 520)".
- 21 56. למען הסר כל ספק מובהר כי אין בהחלטה זו כדי להביע עמדה כלשהי, בדבר נכונות
22 הדברים הקשים שפורסמו אודות המבקש ואף לא להתקיימותן של ההגנות להן טוען
23 המשיב. אלא, שבהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה, נקודת האיזון שנקבעה בה מחייבת
24 דחיית הבקשה משלא עלה בידי המבקש להוכיח כי הגנת המשיב היא הגנת סרק.
25
- 26 57. סוף דבר, הבקשה נדחית.
- 27 בנסיבות העניין, לא מצאתי לעשות צו להוצאות בשלב זה, והן יובאו בחשבון בסיום ההליך.
28 ניתנה היום, כ"ח כסלו תשע"ז, 28 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.
29

קרמית בן אליעזר, שופטת

30
31